

КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

Вх. № 12
Дата 03.06.2008г.

ПРОКУРАТУРА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ГЛАВЕН ПРОКУРОР

Изх. № 61/2008 г.

02.06.2008г.

*Р. Д. У. Ч. / 2008г.
Сурдарт за
доказателств
Искрив. Д. Д. Д.
10.6.2008г. М. Д. С. 1*

ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ИСКАНЕ

**ОТ ГЛАВНИЯ ПРОКУРОР
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ**

НА ОСНОВАНИЕ:
чл. 149, ал.1, т.2 от Конституцията на
Република България

ОТНОСНО: Обявяване противоконституционността на разпоредбата на § 92, ал.2 от преходните и заключителни разпоредби към Закона за изменение и допълнение на Закона за горите, обн. ДВ бр.43/29.04.2008 г. в частта: „представляващ осем-етажна административна сграда, находяща се в гр.София, район „Възраждане”, ул.”Антим I” №17, подробно описана в акт за публична държавна собственост № 0044018/8.XI.1997г. на областния управител на област София.”

УВАЖАЕМИ КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

Моля да приемете искането за допустимо и основателно, като обявите противоконституционността на разпоредбата на § 92, ал.2 от преходните и заключителни разпоредби към Закона за изменение и допълнение на Закона за горите, обн. ДВ бр.43/29.04.2008 г. в частта: „представляващ осем - етажна административна сграда, находяща се в гр.София, район „Възраждане”, ул.”Антим I” №17, подробно описана в акт

2

за публична държавна собственост № 00440/18.XI.1997г. на областния управител на област София” по следните съображения:

I. По допустимостта на искането.

Искането е процесуално допустимо. Конституционният съд няма произнасяне по конституционносъобразността на горепосочената разпоредба на същите фактически основания и затова е налице основанието на чл. 21, ал. 5 от Закона за Конституционния съд.

II. По основателността на искането.

Моля да обявите за противоконституционна разпоредбата на § 92, ал.2 от преходните и заключителни разпоредби към Закона за изменение и допълнение на Закона за горите, обн. ДВ бр. 43/2008 г. в частта след думите „публична държавна собственост”, визираща конкретен имот, а именно: *„представляващ осеметажна административна сграда, находяща се в гр. София, район „Възраждане”, ул. „Антим I” № 17, подробно описана в акт за публична държавна собственост № 00440/18.XI.1997 г. на областния управител на област София.”*

Тя противоречи на:

чл. 4, ал.1 от Конституцията, който провъзгласява принципа, че Република България е правова държава и се управлява според Конституцията и законите на страната;

чл. 5, ал.1 от Конституцията, обявяваща че Конституцията е върховен закон и другите закони не могат да ѝ противоречат;

чл. 8 от Конституцията, който постановява принципа на разделението на държавната власт на законодателна, изпълнителна и съдебна;

чл. 106 от Конституцията, който определя като конституционно правомощие на Министерския съвет да организира стопанисването на държавното имущество;

чл. 117, ал.2 от Конституцията, който установява принципа на **независимостта на съдебната власт;**

С разпоредбата на § 92, ал. 2 от преходните и заключителни разпоредби към Закона за изменение и допълнение на Закона за горите (ДВ бр. 48/2008 г.), Народното събрание е задължило Министерския съвет да предостави на Държавната агенция по горите конкретен имот - публична държавна собственост, подробно описан по местонахождение и вид - осеметажна административна сграда в София, район „Възраждане”, ул. „Антим I” № 17 и с посочване на акта за публична държавна собственост № 00440/18.11.1997 г. на областния управител на област София.

Посочената по - горе разпоредба влиза в пряко проитворечие със смисъла на Решене № 19 от 21.XII.1993 г. по к.д. № 11 от 1993 г. на КС, обн. ДВ, бр.4 от 1994г. и Решение № 14 от 12.IX.1995 г. по к.д. № 23 от 1995 г. на КС, обн. в ДВ, бр.85 от 1995 г.

Народното събрание може да задължи със законова разпоредба Министерския съвет в определен срок да предприеме съответните действия за осигуряване на сграда - публична държавна собственост за осъществяване на дейността на определен държавен орган, затова първата част от алинея 2 до запетаята преди думата „представляващ” не е противоконституционна. Но не е в рамките на законодателната власт да навлиза в разпоредителните правомощия на изпълнителната власт, свързани с организирането на стопанисването на държавното имущество.

Народното събрание няма правомощие да определя с кой конкретен имот ще стане задоволяване на нуждите на съответния държавен орган. На практика с атакуваната законова разпоредба на Министерския съвет се разпорежда да предостави на Държавната агенция по горите конкретна сграда. За да изпълни закона, Министерският съвет би трябвало да издаде съответните актове, с които първо да отнеме ползването на части от същия имот от държавни органи, които в момента ползват имота и да го предостави на новия държавен орган. Законовата разпоредба на практика **предопределя конкретното съдържание** на актовете, които следва да издаде

4

Министерския съвет, което представлява недопустима намеса в конституционно установените правомощия на Министерския съвет. С подобни действия Народното събрание прави стъпка в посока на превръщането си в конвент и пряко нарушава принципа на разделение на властите.

Определянето на начина на задоволяване на нуждите на Държавната агенция по горите и нейните структури и специализирани териториални звена с точно определени сгради - публична държавна собственост, е правомощие на Министерския съвет, съгласно чл. 106 от Конституцията. На Министерския съвет като висш административен орган в Република България Конституцията е поверила организацията на стопанисването на държавните имоти (Решение № 19 от 21.XII.1993 г. по к.д. № 11 от 1993 г. на КС, обн. ДВ бр.4 от 1994г.).

Народното събрание не може да изземва оперативни управленски функции на Министерския съвет по стопанисване на държавното имущество - неговото предоставяне, отнемане, преразпределяне. По този начин се нарушават принципите на правовата държава, нарушава се конституционно установения баланс между властите чрез изземване на функции, които Конституцията е възложила на изпълнителната власт и така се нарушава принципът на разделение на властите. Народното събрание е излязло извън кръга на правомощията си, посочени в чл. 84 и 85 и други разпоредби на Конституцията и е иззело конституционни правомощия на Министерския съвет, които са му изрично възложени с чл. 106 от Конституцията.

В сградата, посочена в § 92, ал.2 от преходните и заключителни разпоредби към Закона за изменение и допълнение на Закона за горите (ДВ бр. 48/2008 г.), са настанени Софийската апелативна прокуратура – 7-ми и 8-ми етажи, структури на Сметната палата – 6-ти етаж, Регионален инспекторат по образование-София – 4-ти и 5-ти етажи и други структури.

Софийската апелативна прокуратура е част от Прокуратурата на Република България, която принадлежи към независимата съдебна власт.

Сметната палата е конституционно установен независим държавен орган за външен одит на бюджета и други публични средства и дейности. Конституционният статус на тези органи не може да бъде накърняван и тяхната дейност не може да бъде затруднявана чрез произволно отнемане на ползваните от тях части от сграден фонд, без който те не могат практически да осъществяват дейността си. Ползваният от двете независими институции сграден фонд е обезпечен със съответните специфични комуникации, които са изградени продължително време и осигуряват изпълнението на законовите им правомощия.

В Решение № 19 от 21.XII.1993 г. по к.д.№ 11 от 1993 г. (обн. в ДВ бр.4 от 1994 г.) и Решение № 14 от 12.IX.1995 г. по к.д. № 23 от 1995 г. (обн. в ДВ бр.85 от 1995 г.), Конституционният съд е дал **тълкуване** на разпоредбата на чл. 106 от Конституцията в частта ѝ, в която на Министерския съвет е предоставено правомощието да организира стопанисването на държавното имущество. Конституционният съд е приел, че материална предпоставка за изграждането и съществуването на конституционно установени държавни органи е осигуряването на подходящи условия, в които на практика се осъществява дейността на съответните органи. При евентуалната промяна на тези материални условия трябва да се държи сметка за самостоятелността, представителността и значимостта на съответните институции. Това следва от конституционното положение на тези органи и е изискване, което може да се обоснове с определените в Конституцията място и компетентност. Когато с акт на Министерския съвет се засягат материалните предпоставки за функциониране на конституционно установен орган и по този начин се създават трудности от материално и практическо естество за функционирането им, разпоредителният акт на Министерския съвет влиза в противоречие с чл. 8 от Конституцията. За да се осуети настъпването на подобни нежелани и недопустими от Конституцията последици, Конституционният съд изрично предвижда в мотивите на Решение № 14 от 1995 г. че „е необходимо издаването на подобни актове да става в

условията на съгласуваност със заинтересованите институции. Това произтича от установените в Конституцията принципи за взаимоотношения между отделните власти, респективно между установените в Конституцията органи. По този начин реално се гарантират дейността и зачитането на тези органи като носители на компетентност, предоставена им от Конституцията.”

Съображенията на Конституционния съд, макар и да са по отношение на актове на разпореждане с държавно имущество на Министерския съвет, който по силата на чл. 106 от Конституцията е оправомощен да извършва конкретни разпореждания, важат и за Народното събрание. Народното събрание съобразно чл. 62 от новата Конституция осъществява законодателната власт и упражнява парламентарен контрол. По отменената Конституция от 1971 г. Народното събрание осъществяваше върховно ръководство на вътрешната и външната политика на държавата и това положение се основаваше на конституционно установения принцип на единство на властта. Новата Конституция прогласи в чл. 8 принципа на разделение на властите. Организирането на стопанисването на държавното имущество по чл. 106 от Конституцията е „типично управленска функция” (Решение № 19 от 1993г. на КС). **Изземването на конституционни функции**, които принадлежат на Министерския съвет от Народното събрание, е нарушение на принципа на разделение на властите, на принципите на правовата държава и върховенството на Конституцията, която определя конституционния статус на различните държавни органи. Конституционно недопустимо е със закон да се възлага на Министерския съвет да изпълни конкретно по съдържание задължение като на практика оформи съответните актове за отнемане и предоставяне на описания в законовата разпоредба имот - публична държавна собственост, тъй като това е конституционно правомощие на самия Министерски съвет, а освен всичко друго, Министерският съвет не би могъл да осъществи тези действия без съгласието на институциите, чиито интереси в конкретния случай се

засягат - Прокуратура на Република България и Сметна палата. Всичко това прави атакуваната законова разпоредба противоконституционна.

В заключение, § 92, алинея 2 от Преходните и заключителни разпоредби към Закона за изменение и допълнение на Закона за горите в посочената част е в двукро несъответствие с Конституцията и с тълкувателните решения на Конституционния съд. От една страна, чрез тази разпоредба законодателната власт се е намесила в конституционните правомощия на Министерския съвет по чл. 106 от Конституцията и по този начин е нарушила принципа за разделение на властите (чл. 8 от Конституцията). От друга страна, в противоречие с тълкувателните решения на Конституционния съд - Решение № 19 от 21.XII.1993 г. по к.д. № 11 от 1993 г. (обн. в ДВ, бр.4 от 1994 г.) и Решение № 14 от 12.IX.1995 г. по к.д. № 23 от 1995 г. (обн. в ДВ, бр.85 от 1995 г.), Народното събрание е решило тези въпроси едностранно и без да се придържа към принципа на взаимоотношения между отделните власти, върху спазването на който Конституционния съд настоява.

Уважаеми Конституционни съдии,

По изложените съображения Ви моля на основание чл. 149, ал.1, т.2 от Конституцията да обявите за противоконституционна разпоредбата на параграф 92, алинея 2 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за горите (обн. ДВ бр.43 от 29.IV.2008г.) в частта ѝ относно „... представляващ осеметажна административна сграда, находяща се в гр. София, район „Възраждане“, ул. „Антим I“, № 17, подробно описана в акт за публична държавна собственост № 00440/18.XI.1997 г. на областния управител на област София.”

В тази част горепосочената разпоредба е противоконституционна и предлагам Конституционният съд да упражни правомощията си в тази насока.

8

Моля, като заинтересовани страни да конституирате Народното събрание, Министерски съвет, Министерство на правосъдието, Сметната палата, Висшия съдебен съвет, Върховен касационен съд, Върховен административен съд и Държавна Агенция по горите.

Приложение: копие от акт за публична държавна собственост № 00440/18.XI.1997 г. на областния управител на област - София.

С уважение,

Борис Велчев
Главен прокурор на
Република България

Съгласно чл. 18, ал.5 от ПОДКС прилагам преписи от искането за предложените заинтересовани институции.